

BRAŇME SVÉHO PREZIDENTA

Poddání Jejího Veličenstva Velké Británie to mají jednoduché – ochranu své královny, jak známo, hodili na krk Bohovi. Jen mu to čas od času připomenou. Ale kdo má chránit prezidenta České republiky, země, ve které žije na 80 % ateistů?

Takže v našich podmínkách bude ochrana, a především obrana prezidenta zřejmě výlučnou záležitostí nás – jeho voličů a sympatizantů. Těžko se totiž zabývat myšlenkou, že by si to za své vzala média, která spíše hledají možnost, jak využít každé příležitosti si do prezidenta tak říkajíc kopnout. Začalo již před, v historii našeho státu, prvními přímými volbami prezidenta. Samozřejmě, že to vyhlášením volebních výsledků neskončilo, naopak můžeme očekávat, že do těch příštích prezidentských voleb se to bude ještě stupňovat.

Prezidentské „aféry“ vyráběné sdělovacími médii jsou dostatečně známé, proto připomenou jen namátkou: otevírání komory s korunovačními klenoty či naražené koleno. Z poslední doby snad jen zahraniční cesty – do Moskvy na oslavy Dne vítězství ve Velké vlastenecké válce či následné cesty do Číny v květnu a září. Připomeňme si, jaký obraz nám v této souvislosti o osobě pana prezidenta média předkládají: Máme si např. myslet, že se prezident sám vyřazuje z řad těch „správných“ čelných představitelů evropských států. Což je samozřejmě špatné a škodí to ČR. Napadá mne i jiný příklad o „objektivním“ zpravodajství našich médií z poslední doby – zahájení školního roku 1. září. V době kdy prezidentovali pánové Havel či Klaus, mohly se štáby nejruznějších televizí mezi sebou „porvat“, aby byly na místě dříve, aby přinesly co nejobsaáhlejší reportáže, včetně morálního poučení, které p. prezident předal žákům. A letos: O účasti prezidenta Zemana na zahájení školního roku informovala pouze Česká televize, zřejmě jen proto, že jako veřejnoprávní musela.

Po tomto úvodu se konečně dostávám k meritě věci. Dnes je prezident Zeman zhruba v polovině svého funkčního období. Všichni si pamatujeme, jak se po jeho vítězství ve volbách do něj

poražení kandidáti a jeho odpůrci prostřednictvím médií pustili. Toto jeho vítězství jim vadí od chvíle co se ujal funkce dodnes. Situace je pro ně o to horší, že se Zeman ve své prezidentské funkci (svěřené mu přímo lidovým hlasováním) projevil snad **jako jediný politik v Evropě, který důsledně a důrazně hájí národní zájmy své země**, především při svých zahraničních cestách, že se chová jako patriot. To v dnešním světě vadí především jak představitelům USA, tak EU.

Proto do útoku nastupují sdělovací prostředky, respektive jejich majitelé, či ti, kteří ovlivňují obsah toho, co mohou a nemohou konkrétní média sdělovat. Úkol pro ně je jednoduchý a hlavně jednoznačný: Vytváření negativního pohledu na prezidenta Zemana. Nejde ani tak o to, že jsme v polovině jeho funkčního období, jako spíše o to, že **již za dva roky** bude vrcholit volební kampaň nových prezidentských voleb. Odstranit Zemana cestou jeho odvolání či zrušení přímých voleb prezidenta se zřejmě nepodaří. Právě média musí proto nastoupit cestu vytváření toho „správného“ společenského vědomí. To znamená, stručně řečeno, vtouct do hlavy budoucím voličům, především ze skupiny nerozhodnutých (ta je mimochodem velmi silná a lze očekávat její růst) přesvědčení, že kterýkoliv kandidát na prezidenta je lepší než Zeman. Vytvořit u nich názor, že právě současný prezident Zeman je největším škůdcem republiky. A k tomu se hodí cokoliv. Vzpomeňme třeba poslední výročí 17. listopadu a červené karty dodané „nezištně“ US velvyslanectvím. A uvědomme si,

(Dokončení na straně 2)

Zasedal Ústřední výbor KSČM SPOLEČNOST JE V KRIZI

Řekl v úvodním vystoupení na zasedání ÚV KSČM 12. září 2015 předseda strany Vojtěch Filip. Sice bylo dosaženo krátkodobého období ekonomického růstu, ale naděje na změnu, která byla slibována, se rozplynula, ztratila se v politikařenské vládě koalici, v neochotě revidovat tzv. církevní restituce, v zapomenutých volebních slibech. „*Vytvořme naší politikou novou naději pro občany naší země. Máme co nabídnout jak programově, tak lidským potenciálem. Nebojme se ukázat, co vše naši lidé umí a nebojme se ukázat i to, že pokud se spleteme s výběrem lidí, máme je kým nahradit.*“

Když předseda ÚV KSČM zmínil problémy v zahraničí, hovořil především o drancování finančního kapitálu na území Afriky, Asie a Jižní Ameriky. Zdůraznil, že „*ty státy, které se takovému drancování nechťely podvolit, byly rozvráceny v rámci tzv. arabského jara nebo jsou stále dále rozbíjeny zejména politikou USA, které podporují umírněné islamisty, aby tak umožnily nikoli pouze existenci, ale zejména zločinné fungo-*

(Dokončení na straně 2)

Městský výbor Komunistické strany Čech a Moravy v Brně

ZVE OBČANY BRNA NA

VEŘEJNÉ SHROMÁŽDĚNÍ

POŘÁDANÉ K 97. VÝROČÍ VZNIKU

SAMOSTATNÉHO ČESKOSLOVENSKÉHO STÁTU

Na shromáždění vystoupí

doc. PhDr. Miroslav Grebeníček,
poslanec Parlamentu ČR za KSČM

a zastupitelé za KSČM v ZJMK a ZMB

Sejdeme se v pondělí 26. října 2015 v 16 hodin v Brně

na Moravském náměstí před Místodržitelským palácem (kino Scala).

(Dokončení ze strany 1)

kolik lidí se při této příležitosti nechalo oblnout. Vzpomeňme i nezištné přímé pomoci pana velvyslance A. Shapira, který našemu prezidentovi rád a ochotně radí, co má dělat, co má říkat.

Nelze se divit, že někteří lidé (podotýkám – budoucí voliči prezidenta) argumentaci sdělovacích prostředků převzali, a dodnes v nich přetrvává názor, že všechna ta špína, která je na Zemana **průběžně** hrnuta má pravdivý podklad. Přitom si vůbec neuvědomují, že je s jejich vědomím záměrně manipulováno! Nejde o nic jiného, než aby toto vnucené vědomí v hlavách lidí – budoucích voličů zůstalo, posilovalo, a aby takových budoucích voličů bylo stále víc. Mimochodem, praxe posledních voleb ukazuje, že nerozhodnutí voliči nejraději volí něco nevyzkoušeného, ať jde o osobnost či hnutí. A protože, jak jsem už zmínil, američané ani Brusel si Zemana na Hradě nepřejí, **musí ho již v předvolebním období zneškodnit.**

My, kteří jsme Zemana do funkce prezidenta volili (i když často dodáváme, že jsme volili menší zlo) máme proto, dle mého názoru, **povinnost svého prezidenta hájit a bránit** před všemi těmi brutálními útoky vytvářenými často na základě nepodstatných záminek s jediným cílem – nedopustit Zemanovo znovuzvolení prezidentem ČR. Současně máme i povinnost bránit ostatní voliče před uvedenými skrytými útoky ovlivňování jejich vědomí ve smyslu vytváření negativního obrazu prezidenta.

Při sledování mediálních zpráv přemýšlejme nad jejich obsahem. Přemýšlej-

me, jaký je jejich skutečný cíl. Nenechme si zpochybnit vlastní názor a přesvědčení pod záminkou toho, že když to psali v novinách, či o tom hovořili v televizi, tak je to pravda. Nikdo nezaručí, že to pravda je, nikdo nedá potřebnou garanci, i když se bude jednat o zprávy těch největších a nejprestižnějších tiskových agentur. Ani ty totiž nejsou schopny (nebo ochotny) nám dát uspokojivé a především pravdivé odpovědi na celou řadu otázek, např. jak dopadlo vyšetřování loňského masakru v Oděse, nebo kdo stojí za tragédií letu MH17 na Ukrajině.

Nelze nezpomenout poslední protizemanovskou akci – vyvěšení trenýrek na Hradě. Vlastní stanovisko si k tomu jistě

vytvořil každý z nás. Mne mimo jiné organizátoři přesvědčili, že si uvědomuji, že na Hradě úřaduje skutečně velký člověk, velká osobnost.

Je naší povinností o těchto otázkách přemýšlet a především o nich diskutovat s ostatními, dnes třeba ještě nerozhodnutými voliči. Neboť si troufám tvrdit, že ať už se v prezidentských volbách postaví Zemanovi kdokoliv, pokud budu opět volit Zemana, budu opět volit menší zlo.

A to je jak v zájmu občanů této země, jejího rozvoje a pokrokové budoucnosti. Tedy pochopitelně i v zájmu mém.

P.S. Bože, jestli to ti poddaní Jejeho Veličenstva nemají jednodušší.

Zasedal Ústřední výbor KSČM

SPOLEČNOST JE V KRIZI

(Dokončení ze strany 1)

vání nejnebezpečnější teroristické organizace současnosti – tzv. Islámského státu“. Položil si v této souvislosti a s ohledem na největší migrační vlnu po 2. světové válce otázku, proč největší propagátoři individualismu najednou volají po solidaritě, když sami solidární nebyli a nadále nejsou. „*Opravdu jsou přesvědčeni, že jsme hlupáci, kteří, protože jsme vyznavači a realizátoři solidárních teorií, jim budeme kryt jejich náklady a oni si ponechají všechnu zisk? Možná jini ano, ale KSČM za hlupáky nebude.*“

Vyzval k řešení následků migrační krize jednáním, a nikoli nekompetentními příkazy z Bruselu. Ostatně v pořadu Václava Moravce 13. září 2015 celou tuto problematiku vysvětlil na podkladě velkých znalostí současné mezinárodní situace a poukázal na nutnost jednat o ukončení války v Sýrii s okolními státy i v Radě bezpečnosti OSN.

Provolání ÚV KSČM vyzvalo vládu ČR, aby se postavila proti dalšími prodlužování sankcí proti Rusku, které naši zemi poškozují. Řešením vztahů mezi Východem a Západem je použití diplomacie, obchodní války vše jen zhoršují.

Již tradičně pouze Haló noviny 14. září 2015 uveřejnily informaci o zasedání ÚV KSČM.

kj

Zahrádkáři snižují ve vedrech teplotu vzduchu o 15 stupňů

Zájemci členové zahrádkářských kolonií nejen v Brně snižují v tropických vedrech teplotu vzduchu v zeleni asi o 15 °C s tím, že je vlhčí a lépe dýchatelný. Měření termokamerou prokázalo, že když má vzduch v zahrádkářské kolonii teplotu 33 °C, v ulicích mezi sluncem rozpáleným betonem, asfaltem a plechem má ve stejnou dobu teplotu 48 °C.

Patnáct z 90 základních organizací Českého zahrádkářského svazu v Brně s 5600 členy pořádalo spolu s Vinaři jižní Moravy a Brněnskými vinaři desátý ročník výstavy výpěstků. A to v poschodí Pivovarské pivnice Starobrna na Mendlově náměstí. „*Letos jsme se museli tzv. porvat s přírodou, nakolik dobře ukazuje pestrou paletu výpěstků jádovin a jiného ovoce i zeleniny. Vlivem sucha jsou některé plody zhruba poloviční, než*

z úrody ve vlhkém roce. V sadech i na zahrádkách potřebujeme závlahy. A zejména zemědělci v terénních úpravách krajiny tak, aby srážková voda rychle neodtékala pryč, nýbrž aby se zadržela v krajině ke svému následnému využití pro život. V expozici je vidět stav a velikost jednoho druhu ovoce ze zavlažovaných a z nezavlažovaných stromů,“ řekl nám předseda brněnské městské organizace ČZS a brněnský městský zastupitel za KSČM **Martin Říha**. V patře Pivovarské pivnice byly k vidění též hrozny, peckoviny - pro které je letos vegetačně příznivý rok, který se příznivě promítne i do destilátů z modrého ovoce. Přehledka poprvé obsahuje navíc práci pěstitelů dýní. Ke koupí byl i med, i když letos mají včelaři s chovem problémy.

Brněnský městský zastupitel za KSČM **Jiří Hráček** připojil, že v samo-

správách Městské části Brno-střed i celého Brna brání komunisté úsilí podnikatelů zrušit zahrádkářské kolonie v chystaném novém Územním plánu Brna a zainvestovat tyto pozemky tak, aby jim vynášely finanční zisk místo toho, aby se tam někdo hrabal v záhoně. Na stavební investice na místě zahrádek tlačí zvláště zastupitelé za ANO. Podporují je v tom lidovci a členům Strany zelených je to jedno. Např. chtějí prorazit cestu skrz zahrádkářskou kolonii na Kraví hoře. Nic nedbají na varování klimatologů, že zelené plochy výrazně pomáhají lidem ve městech v tropických dnech přežít - uvedl Hráček.

Zahrádkáři tvrdí, že lidé by se měli držet slov francouzského spisovatele Saint Exupéryho: „*My jsme zdědili Zemi od svých předků, my ji máme pouze půjčenou od svých dětí!*“ (vž)

K 70. výročí Organizace spojených národů

Na základě rozhodnutí ustavující konference OSN v San Francisku 26. června 1945 vstoupila před 70 lety – 24. října 1945 – v platnost Charta OSN, základní dokument organizace.

Charta OSN stanovila tyto cíle OSN:

Udržovat mezinárodní mír a bezpečnost, rozvíjet přátelské vztahy mezi národy založené na respektování zásad rovnoprávnosti a práva na sebeurčení národů, spolupracovat při řešení mezinárodních ekonomických, sociálních, kulturních a humanitárních otázek a podpoře základních lidských práv a svobod, být centrem pro koordinaci kroků, které národy podnikají v zájmu dosažení těchto cílů. Charta OSN určila, že všechny členské státy jsou suverénní a rovnoprávné, zavazují se plnit své povinnosti plynoucí z Charty, zavazují se řešit mezinárodní spory mírovými prostředky bez ohrožování mezinárodního míru, bezpečnosti a spravedlnosti, vystíhají se vyhrožování silou a používání síly proti jiným členským státům, zavazují se poskytnout OSN veškerou pomoc při jakékoli akci, ke které OSN na základě Charty přistoupí, a zároveň nebudou podporovat státy, vůči kterým OSN přijala preventivní či donucovací opatření. Žádné ustanovení Charty neopravňuje Spojené národy k tomu, aby se vměšovaly do otázek, které jsou výlučně záležitostí jakéhokoli státu.

Členství v OSN je přístupné všem mírumilovným státům ochotným přijmout povinnosti plynoucí z Charty OSN, které jsou odhodlány a schopny tyto povinnosti plnit. Nové členské státy přijímá Valné shromáždění OSN na základě doporučení Rady bezpečnosti OSN.

Oficiálními jazyky OSN jsou angličtina, čínština, francouzština, ruština, španělština a nově i arabština, do nichž jsou překládány všechny dokumenty vzniklé

z jednání orgánů OSN i podklady pro tato jednání. Při jednáních v orgánech OSN vystupují představitelé členských států většinou v některém z uvedených jazyků.

Podle Charty OSN existují tyto hlavní orgány OSN:

VALNÉ SHROMÁŽDĚNÍ – složeno ze všech členských států OSN – dnes 197. Zasedá jednou za rok, pravidelně 3. týden v září je zahajováno. Při velmi důležitých událostech je svoláno mimořádné zasedání VS OSN.

RADA BEZPEČNOSTI OSN – v roce 1945 měla 11 členů, nyní 15, z toho 5 stálých: dnes Ruská federace (dříve SSSR), Francie, Čína, Velká Británie a USA – mají při hlasování právo veta. Nestálí členové RB OSN jsou voleni na 2 roky VS OSN tak, že 5 členů OSN z Afriky a Asie, 1 z východní Evropy, 2 z Latinské Ameriky a z oblasti Karibského moře, 2 ze západní Evropy a dalších členů – Kanady, Austrálie a Nového Zélandu. Hlasování o jejich přijetí do RB OSN bývá někdy složité, probíhá v několika kolech a končíva občas kompromisem – jsou zvoleni pouze na 1 rok. Již mnoho let probíhají – zatím neúspěšně – diskuse o rozšíření počtu stálých členů Rady – nároky si činí např. Indie, Pákistán, Jihoafrická republika, Brazílie, Argentina, Chile s odůvodněním počtu obyvatel, postavení a významu v daném světadílu nebo ve světě vůbec. Z tohoto hlediska si tento nárok činí zejména sjednocené Německo s vedoucí rolí v Evropě vůbec (spolu s Francií) a v poslední době i Japonsko. Pokud by většina z uvedených kandidátů na postavení stálého člena Rady OSN ho získala, těžko by při jednání orgánu do-

cházel k dohodě v určité situaci ve světě.

HOSPODÁŘSKÁ A SOCIÁLNÍ RADA

– 18 členů, nyní 27 volených VS OSN.

PORUČENSKÁ RADA – většina z území spravovaných v roce 1946 získala nezávislost.

MEZINÁRODNÍ SOUDNÍ DVŮR – 15 soudců volených VS OSN a RB OSN.

SEKRETARIÁT OSN – v čele je generální tajemník OSN jmenovaný VS OSN na doporučení RB OSN. Většinou jde o zkušené diplomaty z menších členských států OSN, na nichž jsou členové RB OSN schopni se dohodnout (z Norska, Ghany, Švédska). Další pracovníci orgánu pocházejí z různých zemí, rozhoduje schopnost, jejich kvalifikace, působení a výkonnosti.

Téměř 200 členských států OSN představuje obrovský kolos těžko uřiditelný. Po konci existence světa dvou rozhodujících velmocí – SSSR a USA – si USA prosazují právo velet celému světu a soustavně potlačují svými akcemi po celém světě úlohu OSN. Po listopadu 1989 se stalo zvykem, že o řešení mezinárodních problémů rozhoduje „Mezinárodní společenství“, což je jiné označení pro pozůstatek studené války – NATO. Nedávno o turecké žádosti řešit situaci o kurdské otázce rozhodovalo jednání NATO a nikoliv Rada bezpečnosti. Některé členské země NATO se skřípěním zubů přijaly rozhodnutí rozlišovat mezi Kurdy, kteří vedou pozemní operace s islámskými jednotkami. Ruské (nebo i čínské) veto v Radě bezpečnosti OSN by USA mohlo být v cestě jejich počínání ve světě.

Karel JANIŠ

★ ŠLI PŘED NÁMI

Bohumír ŠMERAL

- 135. výročí narození

Narodil se 25. října 1880 v rodině učitele měšťanské školy v Třebíči. Viděl kolem sebe bídu dělníků i ostatních pracujících. Pochopil, že sám nemá šanci její příčiny odstranit, již v 16 letech vstoupil jako student gymnázia do

sociálně demokratické strany a vzdělával se četbou marxistické literatury. Během studia práv v Praze se stal redaktorem Práva lidu, od r. 1915 ved. redaktorem. Od r. 1916 byl v čele výkonného výboru strany, inicioval vznik marxistické levice ve straně. Pod jeho vlivem vyústil velmi složitý vývoj ve vznik nové strany – Komunistické strany Československa. Osobně se seznámil s poměry v revolučním Rusku i s V. I. Leninem. Po návratu napsal, že přichází z jiného světa, přichází jiný člověk, co se děje v Rusku, je ohromné, závratné, poctivé, rozumné, nutné, nepřemožitelné.

Na ustavujícím sjezdu KSČ v květnu 1921 po důkladném rozboru situace v našem dělnickém hnutí s důrazem na potřebu založení nové

strany - KSČ - řekl *"Jsme víc než politická strana. Jsme předvoj nového života. Tvoříme nové poměry, chceme také tvořit nové lidi."* Vyslovil mnoho dalších myšlenek, které zdaleka neztratily svůj význam, i když od té doby uplynulo téměř jedno století.

B. Šmeral byl poslancem i senátorem a jako člen Výkonného výboru Kominterny pomáhal při řešení problémů i v mnoha komunistických stranách. Po Mnichovu se stal členem zahraničního vedení KSČ v Moskvě. Aktivně se podílel na hodnocení Prosinčové generální stávky z roku 1920, politiky KSČ ve 20. a 30. letech a na zpracování koncepce naší národní a demokratické revoluce a jejího přerůstání v revoluci socialistickou (zcela v duchu koncepce VII. kongresu KI z roku 1935 a s přihlédnutím k našim podmínkám). Posledním dnem jeho života byl 8. květen 1941. Nedočkal se vstupu Sovětského svazu do válečných operací a jeho vítězství ve Velké vlastenecké válce.

Odešel významný představitel našeho i mezinárodního komunistického hnutí, autor mnoha projevů a statí, jimiž přispěl k tvůrčímu rozvoji marxismu.

Jsou v těchto knihách: B. Šmeral, Pravda o sovětovém Rusku, NPL Praha 1966; B. Šmeral, Výbor z díla 1, 2, Svoboda Praha 1981; B. Šmeral, Historické práce 1908-1941, SNPL Praha 1961. **kj**

IMIGRACE – PŘÍLEŽITOST ČI HROZBA?

17. září se konal 1. diskusní čtvrtek v druhém pololetí 2015. Téma bylo vysoce aktuální – Imigrace – příležitost či hrozba? Úvodní slovo přednesl soudruh Jalal Sulejman, podpredseda KSS.

Alespoň některé z mnoha myšlenek a odpovědí na dotazy přednášejícího a ze značného množství diskusních vystoupení. Předně je třeba rozlišovat migraci a utečence. Utečenec se snaží uchýlit do bezpečnostního území.

V Sýrii vojáci už bojují pět let a už déle nechtějí. Do toho Německo vyhlásilo, že odtud přijme padesát tisíc migrantů. Na tuto výzvu reagovalo obyvatelstvo Sýrie masově, zvedla se silná vlna vystěhovalců. Jsou to především lidé mladí, kteří už nechtějí bojovat, vzdělání nebo studující. Německo na to reagovalo uzavřením hranic.

Stát v Sýrii má pod kontrolou 2/3 a Islámský stát 1/3 území. IS vlastní všechny naftové zdroje, naftu od nich kupují soukromé společnosti USA a Evropy.

Hospodářská krize (r. 2008) kapitalismu plodí fašismus. Islamizace, migrace k tomu přispívá. Správné je války zastavit (v současné době probíhá deset lokálních válek). Je třeba navodit a zachovat mír. Jsou obavy, že práva, která si pracující v minulosti vybojovali, by mohli lehko ztratit. Za uplynulých pět let se v Sýrii nepodařilo nic změnit. Tento boj USA už stál mnoho miliard a bude stát ještě víc.

Stanovisko vlády ČR a SR známe. Jsou proti nařízeným kvótám. O to je pro nás větším překvapením, že naši poslanci v Parlamentu EU hlasovali pro kvóty.

Proti válce a fašismu

Bylo to ústřední heslo letošního již pětadvacátého setkání občanů pod Kuněticou horou u Pardubic. Několik tisíc občanů vyslechlo hlavní projev, který pronesl předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip. Řekl, že „když jsme před několika lety kritizovali proces zvaný arabské jaro, když jsme říkali, že Spojené státy jím jen zvolily politiku chaosu, mnozí se nám směli. Ba hůř; možná si pamatujeme ty zlostné výkřiky, které na nás tehdy útočily. Říkali, že jen strašíme lidi. Jenže výsledky jsou mnohem horší, než jsme si tehdy i my představovali“, řekl předseda ÚV KSČM a poukázal na obrovskou migrační vlnu, která zmítá Evropou.

Podobně je to s Ukrajinou. I v tomto případě to byli především komunisté, kdo varovali před podstatou a důsledky tzv. Majdanu. Varovali před ukrajinským fašismem, který se dral k moci a který hrozil přelitím do Evropy a změnou její politické tradice. Čas dal komunistům za pravdu. „I zde jsme varovali, že ti, kdo usilují na Ukrajině o moc, jen slouží americké politice chaosu, jejíž cíl je jediný: aby Evropa přestala být konkurentem. Aby byla oslabena.“ Arabské jaro i Majdan mají podle Vojtěcha Filipa zásadní důsledek: „Dochází k obrovské změně v politickém myšlení v Evropě. Nebezpečné změně. Migrační vlna a ukrajinský fašismus ohrožují světový mír.“ A není smlouva hlavního řečníka náhodou, že právě v této době Spojené státy usilují o podpis smlouvy TTIP. „Po oslabení přichází snaha dotlačit Evropu k přijetí amerických pravidel obchodování, která by nás poškodila a zbavila suverenity. Takové politice musí komunisté říci NE. Nahlas a všude, kde je to možné. Nenecháme si vnutit politiku, která nás ožebračí“, řekl za bouřlivého potlesku několika tisíc občanů.

Naše média opět neinformovala o shromáždění organizovaném KSČM. Podrobné zpravodajství přinesly jediné Haló noviny 7. září 2015.

Karel JANIŠ

Automatizace, robotizace a digitalizace

byly hlavním tahákem letošního již 57. ročníku Mezinárodního strojírenského veletrhu v Brně ve dnech 14. - 18. září 2015. Na 1500 vystavovatelů ze 30 zemí světa se představilo. Největší jejich počet byl tradičně z Německa, dále ze Slovenska, Itálie a Číny. Nejvíce se prezentovaly kovoobráběcí a tvářecí stroje, nářadí, svařování a povrchové úpravy.

Partnerem digitalizace průmyslu je Česko-německá obchodní a průmyslová komora, která připravila konferenci za účasti odborníků od nás i ze zahraničí. Speciálními účastníky veletrhu byly Jižní Korea a čínská provincie Hebei. V příštím roce to bude Čína, a zájem o další ročníky projevil Švýcarsko, Francie, Rusko i Slovensko.

Již první den veletrhu bylo výjezdní zasedání vlády na téma Podpora českého průmyslu. Ministři se pak zúčastnili sněmu Svazu průmyslu a dopravy ČR, na němž diskutovali s podnikateli. Uvedený svaz vyhlásil Rok průmyslu a technického vzdělávání, který podpořila i vláda.

Jde o snahu řešit dlouhodobý nedostatek techniků a strojařů. Dokonce se hovoří o potřebě změnit celý školský systém v tom smyslu, že by k sobě znovu nacházely cestu firmy a školy; systém vysokoškolského vzdělání by měl projít změnami ve fungování správních rad, akademických senátů a vztahů mezi děkany a rektory. Ministerstvo školství se již snažilo oživit střední odborné vzdělání především sběrem získáním zkušeností a představ firemních škol i odborníků na školství. Výsledkem by mělo být zjištění, jaký model jejich spolupráce při odborném vzdělávání je pro Českou republiku vhodný.

Spolupráce škol a firem by měla procházet celým vzdělávacím procesem – od nábory žactva přes odbornou praxi ve firmách po závěrečnou zkoušku s praktickou částí.

Ale uvažovaný systém již existoval v učňovském školství s odborným výcvikem na pracovištích, na nichž po vyučování měli práci zajištěnou. Někteří pokračovali ve studiu na vysokých školách technického zaměření. Dnes žactvo od 5. třídy základní školy přechází na gymnázia a odsud na práva či studium jazyků, málo na technické obory, na kterých to bez matematiky nejde. Její znalosti nejsou dobré již při středoškolských maturitách.

kj

OD SJEDNOCENÍ NĚMECKA 3. ŘÍJNA 1990 K DNEŠKU

Když 9. listopadu 1989 padla Berlínská zeď a když 2. prosince 1989 při jednání na Maltě mezi tehdejším prezidentem USA G. Bushem st. a M. S. Gorbačovem o tehdejší situaci v Evropě tehdejší nejvyšší SSSR řekl, že sovětská vojska do průběhu událostí ve střední a jihovýchodní Evropě nebudou zasahovat, jásot v kabinetech západních představitelů zemí NATO nebral asi konce, i když jsme ho neslyšeli.

Od 5. května 1990 byla zahájena jednání pod názvem 4+2 za účasti ministrů zahraničních věcí 4 velmocí a obou německých států. Byli to James Baker (USA), Eduard Ševarnadze (SSSR), Douglas Hurd (Velká Británie), Roland Dumas (Francie), Hans Dietrich Genscher (SRN – známý střihač drátů na hranicích s námi společně s Jiřím Dienstbierem st.) a Markus Meckel (NDR). Eduard Ševarnadze potvrdil stanovisko, že pro SSSR je plné členství v NATO nepřijatelné. Byl pro kompromisní řešení v rámci procesu celoevropského mírového uspořádání Konference o bezpečnosti a spolupráci, což bylo odmítnuto, poněvadž třem ministrům od USA po Francii šlo o plné členství sjednoceného Německa v NATO. Ani na druhém jednání 4+2 v Berlíně 22. června 1990 nedošlo k pokroku v jednání. 16. července 1990 se na jednání v Železnovodsku spolkový kancléř Helmuth Kohl a M. S. Gorbačov dohodli na uznání všech práv 4 vítězných velmocí při německém sjednocení, jednotné Německo se samostatně rozhodne o členství v různých společenstvích. H. Kohl oznámil, že SRN zůstane v NATO a vyslovil názor, že se tak rozhodne i NDR, během 4 let všechna vojska SSSR z NDR odejdou, SRN zredukuje svou armádu na 370 000 a zřekne se zbraní hromadného ničení. 17. července 1990 byla na jednání 4+2 potvrzena garance západní hranice na Odře a Nise a otevřela se cesta ke sjednocení Německa. Všechna uvedená jednání skončila 12. září 1990 v Moskvě. Ministři zahraničí 4+2 podepsali Smlouvu o urovnání vztahů k Německu, v níž byly pevně stanoveny mezinárodní aspekty sjednoceného Německa. Přiznána mu plná suverenita v současných hranicích bez územních nároků, a to s Polskem na Odře a Nise jako definitivními a bez územních nároků vůči nikomu. A po podpisu odpovídajícího prohlášení v New Yorku se Německo stalo 3. října 1990 suverénním státem a „německá otázka“ po 45 letech byla definitivně vyřešena.

Kancléř Helmuth Kohl zvítězil. Překonal původní odpor Francie, Anglie i dalších států k sjednocení v předtuše budoucího významného postavení Německa v Evropské unii a v NATO. A kancléřův slib M. S. Gorbačovovi, že jeho souhlas se sjednocením bude znamenat nerozšiřování NATO na východ – jak to dopadlo?

Přes ujišťování Václava Havla i Jiřího Dienstbiera st., že již v řádném paktu nebudeme a že Varšavská smlouva a NATO budou rozpuštěny, již 25. ledna 1991 přestaly existovat vojenské struktury Varšavské smlouvy a 1. července 1991 pakt přestal existovat podpisem protokolu zástupců členských zemí v Praze. Postupně – ve spěchu až neobvyklém – došlo k odchodu sovětských vojsk od nás, z bývalé NDR, z Maďarska a Polska a k výraznému snížení počtu vojsk (u nás o 90 %) a vojenské techniky. Následovalo i zrušení povinné základní vojenské služby. Jak dnes naši představitelé toho litují a hledají východiska, jak zvýšit počet vojenských záloh. Poněvadž hrozí Putinovo Rusko. A o zániku NATO? Ani náhodou, naopak.

V USA na počátku 90. let existovala dvě stanoviska. Ministr zahraničí James Baker sliboval nerozšiřování NATO a Moskva se tak smíří s jednotným Německem a jeho členstvím v NATO.

Karel JANIŠ

Naopak George Bush st. počátkem roku 1990 odmítl stanovisko francouzského

prezidenta Mitteranda o celoevropské bezpečnostní organizaci i se státy Varšavské smlouvy a zvláště se SSSR a zdůraznil, že hlavním garantem bezpečnosti bude NATO bez SSSR. James Baker varoval, že tak Západ připravil podmínky pro problémy, které dnes máme před očima. O tom tehdy veřejnost nebyla informována. SSSR přestal existovat a vznikly Ruská federace a samostatné republiky v Pobaltí a ve střední Asii. USA a NATO byly bez hlavního konkurenta, bipolární svět přestal existovat.

A začal se naplňovat plán G. Bushe st. Členy NATO se v roce 1999 staly Maďarsko, Polsko, Česká republika, v roce 2004 Rumunsko, Bulharsko, Slovensko, Slovinsko, pobaltské státy Estonsko, Litva, Lotyšsko. Kandidáty členství v NATO jsou dnes Gruzie, Bosna a Hercegovina, Černá Hora, Makedonie. USA se považují za vítěze ve studené válce a SSSR, dnes Ruská federace, je státem poraženým a podle toho je třeba s ním jednat. Železná opona se posunula na hranice Ruské federace. Byl vyprovokován tzv. Majdan, svržena ukrajinská vláda a prezident. Plán USA vztyčit nad Sevastopolem vlajku nevyšel, Krym byl připojen k Rusku.

Proti Rusku vzniklo beranidlo, s nímž je patřičně zacháze-lo. Američtí poradci cvičí a vyzbrojují ukrajinskou armádu. Boje na východní Ukrajině pokračují, rostou oběti na obou stranách. Materiální škody překonaly ty, k nimž došlo v roce 1941 při postupu a v roce 1944 při ústupu vojsk hitlerovského Německa.

V Pobaltí a v bývalých zemích Varšavské smlouvy probíhají manévry, přesuny kolon amerických vojáků a jejich techniky. V jedné reportáži o takovém přesunu přes naše území, vyslaném v televizi, bylo uvedeno, že přesunů po železnici už byly desítky, o tisících přeletů letadly nad naším územím nemluvě.

Běda každému, kdo projeví jiný názor, jiné stanovisko než oficiální. Dostává nálepku, že je agentem Kremlu, Putina, obětí ruské propagandy. Jaký povyk spustili pravicoví politici i prodloužené ruky globálního kapitálu v médiích, zejména v televizi pánové Takáč, Borek, Klepetko i Kučera, že si prezident republiky „dovolil“ jet do Moskvy u příležitosti 70. výročí vítězství ve Velké vlastenecké válce; podobný povyk spustili při jeho účasti v Číně. Uvedení pánové a další místo aby alespoň jaksi mimochodem si postesklí nad neúčastí prezidentů nebo premiérů při uvedených připomenutích obětí druhé světové války, peskovali prezidenta Miloše Zemana za jeho účast. Ale obchod zemí Evropské unie s Čínou na druhé straně probíhá.

Předseda ODS Petr Fiala v Událostech a komentářích na TV 24 6. září 2015 pokrytecky řekl – Obchod s Čínou ano, ale prezident jezdí na Východ, do Ruska, do Číny, ale k našim spojencům na Západ nikoliv (ujela mu poznámka, že by ho do USA musel někdo pozvat). A mluvčí velvyslanectví USA v Praze Jiří Pehe v Právu 7. září 2015 uvedl, že prezident Miloš Zeman si v domácí i mezinárodní politice počíná jako sólový hráč. Bylo by logické, kdyby Zeman, když jde o mezinárodní vojenskou akci proti islámskému státu, oslovil naše západní spojence, jejichž případná podpora je klíčová. Nevyjednal si ani podporu české vlády. Jednal ale s Putinem o možné podpoře Ruska pro rezoluci Rady bezpečnosti OSN. Vzbudil podezření, že chce pomoci Putinovi dostat Rusko z izolace zapojením Ruska do mezinárodní aliance pro boj s terorismem. Takže bez amerického Ano, pane prezidente, ani krok, kdepak kroky!!

PŘED 25 LETY BYLA ZALOŽENA KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY

V. sjezd KSČM jednal ve dnech
4. - 5. prosince 1999 ve Žďáru nad

Sázavou. Sjezd probíhal v období, kdy se volební preference ustálily nad 20 %, což vyvolávalo protikomunistickou hysterii pravicových stran, prezidenta republiky i části sociální demokracie. Strana pokračovala v politice zahájené I. sjezdem v Olomouci a navazujícím II. sjezdem v Kladně v roce 1992, který přijal Program KSČM. Při přípravě V. sjezdu byly využity zkušenosti získané na prostějovském sjezdu v roce 1993 při obhajobě kladenského programu, který vycházel z myšlenek Karla Marxe a vyjádřil komunistickou orientaci v daných podmínkách. Menší skupinky založily vlastní strany, které v různých volbách neuspěly a skončily v politickém životě. Potvrdil to IV. sjezd v Liberci v roce 1995, který představil stranu jako jednotnou politickou organizaci.

V. sjezd si stanovil závažný úkol: provést komplexní zhodnocení vývoje v uplynulých čtyřech letech, vymezit postoje k současnosti, shodnout se na programové orientaci, která směřuje k VI. sjezdu a k prvnímu desetiletí příštího tisíciletí. To vše při využití zkušeností a klíčových poznatků věd společenských, přírodních a technických. Z toho pak stanovit taktické a strategické postupy strany i komplexnější pohled na možnosti budoucího vývoje společnosti. Šlo nejen o koncepci rozvoje národního hospodářství, ale i o stanovení priorit a pořadí řešení hlavních společenských problémů. Šlo i o nový styl politiky strany, politiky otevřenosti a dialogu s veřejností. Zasedání ÚV schválilo předpoklad, že strana bude muset projít třemi dílčími etapami. V roce 1997 šlo o to vejít do vědomí občanů jako stabilní součást politického spektra, v roce 1998 projít prověrkou politických sil v souvislosti s dalšími volbami, v letech 1999-2000 usilovat o výraznější podíl na ovlivňování vývoje společnosti. Vcelku se zápas o udržení strany a o její začlenění v politickém životě zdařil. Rozhodla o tom obětavost, pracovitost a vnitřní zaujetí členů a sympatizujících, kteří jednali zásadově, statečně.

Zpráva ÚV KSČM sjezdu konstatovala, že ČR patřila pod vládou pravice mezi nejreakčnější země Evropy. Byla zatažena do sféry amerického a německého vlivu. Díky pravici se postupně propadala do ekonomické, politické, kulturní a morální krize. Byly vážně ohroženy její národní zájmy. Lidem se žije hůř a hůř. Obávají se o práci, lavina zdražování vysává rodinné rozpočty, desetitisíce lidí žijí ze dne na den. Vznikla společnost neomezených možností pro bohatou a všehoschopnou menšinu, poskytující prostor byrokratické aroganci, manipulaci, korupci, roste kriminalita, šíří se kult násilí, uplatňuje se organizovaný zločin. Stále naléhavější se stává systémová změna, i když jako přechodová etapa k sociálně spravedlivé společnosti.

Po rozboru metod a stylu práce strany, jejího styku s veřejností, působení Haló novin, Naší pravdy, činnosti zastupitelů, výsledků voleb, vnitřního života strany, hospodaření strany, Zpráva ÚV KSČM sjezdu konstatovala, že dosažené výsledky ne zcela odpovídají záměrům a nárokům, nepředstavují uspokojivé změny ve stylu a metodách stranické práce, spíše mobilizujeme sami sebe než získávat druhé, víc odpovídat na nové požadavky doby, pokračovat na zpřesnění strategických výhledů v souladu s kladenským programem strany, zachovávat ZO KSČM i s malým počtem členů, zdokonalovat činnost OV, krajských rad i ÚV KSČM, vážné slabiny v zaměření, organizaci a uskutečňování soustavné, promyšlené a diferencované propagandistické a agitační činnosti mezi veřejností, vě-

Karel JANIŠ

novat péči politikům na komunální i okresní úrovni, možným kandidátům na poslance nebo senátory, posilovat autoritu KSČM v politickém systému i v celé společnosti. Sjezd projednal i činnost klubu poslanců a senátorů KSČM.

Sjezd schválil několik dokumentů.

Především Stanovy KSČM s uvedením úprav provedených III.-V. Sjezdem KSČM, dokument Program obnovy s konkrétními návrhy v ekonomice, za postupnou obnovu sociálních jistot a za rozvoj národní kultury, za prohloubení demokracie a podporu míru a mezinárodní spolupráce. V provolání sjezdu spoluobčanům Lepší cesta pro naši zemi ve zkratce uvedlo to hlavní, oč strana usiluje. Deklarace V. sjezdu KSČM mládeži je aplikovala ve vztahu k mladé generaci.

Sjezd zvolil vedení KSČM ve složení – předsedou Miroslav Grebeníček, 1. místopředsedou Vlastimil Balín, za místopředsedy Zuzka Rujbrová (volby), Jiří Dolejš (odborné zázemí), Václav Exner (ekonomika), Miloslav Ransdorf (zahraniční styky), Otakar Zmítko (předseda ÚRK KSČM), Dana Drábková (předsedkyně ÚRoK KSČM, z Brna Anna Štofánová), potvrdil členy ÚV zvolené okresními konferencemi (z Brna Josef Kůta).

VI. sjezd KSČM se konal ve dnech 15.-16. května 2004 v Českých Budějovicích. Obsáhlá zpráva ÚV KSČM o činnosti KSČM v období po V. sjezdu KSČM hodnotila činnost ÚV a Výkonného výboru ÚV KSČM, styl práce strany, diskuse v řadách KSČM (k problémům politiky strany, vstup do Evropské unie – 80 % bylo proti, vztahy vedení KSČM k OV a ZO, působení Haló novin apod.), jak se dařilo prosazovat návrhy na řešení vnitrostátních i zahraničních politických problémů obsažených v dokumentech V. sjezdu.

Podle svých politických možností se komunisté angažovali k záchraně stěžejních podniků, přivedených k bankrotu, podporovali odpovědné podnikání, vystupovali proti výprodeji prosperujících podniků a proti přílišnému vlivu zahraničních monopolů v ekonomice, požadovali odpovědnou politiku státu při nakládání s národním majetkem, požadovali rovné podmínky, snažili se organizovat sociální sebeobranu, právní a sociální poradenství, razili vlastní daňový program, zavedení spotřební daně na luxusní předměty, majetková příznání od určitého limitu. Usilovali o působení na veřejnosti, získávat pro politiku strany dělníky i ostatní námezdně pracující, soukromé i družstevní rolníky, učitele, lékaře, vědce, pracovníky kultury, drobné i střední podnikatele, mladé lidi i důchodce. Položili důraz na sjednocování různorodých zájmů a hlavně na aktivní účast dotčených skupin při prosazování svých zájmů, účastí ve volbách a volbou neúčinnějších forem protestů. Brali vážně svůj úkol neustále se zabývat tématy, která obyčejné, pracující lidi zajímají a pomáhat jim řešit jejich každodenní problémy. Tyto přístupy se plně projevovaly v činnosti našich zastupitelů na všech úrovních a především u poslanců a senátorů. Výsledky sněmovních i komunálních voleb v roce 2002 potvrdily upevňující se postavení strany ve společnosti i mezi nejsilnějšími stranami v zemi. Naskytl se možnost nejen pouze bránit zbytky sociálních jistot, ale i zvětšit svou šanci energičtěji prosazovat sociální spravedlnost a změnit protestní volbu ve volbu pozitivní, posílit postavení levice ve společnosti. Spolu s poslanci ČSSD mohla vzniknout koalice 111 hlasů proti 89 poslancům pravice. Ale vedení ČSSD dalo přednost křehké koalici 101 hlasů s KDU-ČSL a Uníí svobody.

(Dokončení na straně 7)

PŘED 25 LETY BYLA ZALOŽENA KOMUNISTICKÁ STRANA ČECH A MORAVY

(Dokončení ze strany 6)

Na úrovni komunální politiky nebyl dodržován princip poměrného zastoupení, vznikaly koalice podle zásady *Bez komunistů v radách i komisích*.

Zpráva ÚV KSČM sjezdu se podrobně zabývala stavem členské základny, organizační strukturou od ZO přes okresní a krajský článek (jehož význam vzrůstal), ideovou činností a politickým vzděláváním (oceněny diskusní čtvrtky a seminářovky a Alternativ, odborného zázemí, činností teoreticko-analytického pracoviště ÚV KSČM i hospodařením strany se závěrem, že se zvětšila váha KSČM v politickém rozhodování a autorita mezi obyčejnými lidmi i v širší veřejnosti.

VI. sjezd schválil obsahový dokument *Naděje pro Českou republiku s konkrétními návrhy v oblasti ekonomiky (zaměstnanost, ochrana sociálních zájmů občanů, náprava hospodářských poměrů a podpora hospodářského rozvoje), v oblasti ochrany životního prostředí, vzdělání a informací, mezinárodních vztahů a zahraniční politiky ČR*. Jde o to čelit hlubším sociálním otřesům a krizím.

VI. sjezd KSČM *schválil několik rezolucí, konkretizujících dokument Naděje pro Českou republiku*. V rezoluci *Práci pro všechny* jde o podporu růstu počtu pracovních míst o 100 000 ročně. Názvy dalších rezolucí určují jejich obsah: *Právo a sprá-*

vednost v mezinárodních vztazích, Provolání delegátů VI. sjezdu KSČM ke zkreslování příčin a průběhu okupace ČSR fašistickým Německem a výsledků 2. světové války, Rezoluce VI. sjezdu k práci v mládeži (umožnit první zaměstnání bez diskriminace, zahájení výstavby finančně dostupných bytů, zajištění různých druhů aktivity mládeže, podpora neformálních skupin mládeže, zakotvit práva mladých v zákoně o mládeži. Prioritou KSČM je podat mladým lidem ruku a spolu s nimi hájit jejich zájmy).

VI. sjezd KSČM zvolil vedení KSČM ve složení: předseda Miroslav Grebeníček, místopředsedy Karel Klimša (řízení stranické práce a volby), Vojtěch Filip (regionální a komunální politika), Václav Exner (zahraniční styky), Jiří Dolejš (odborné zázemí), František Toman (ekonomika strany), Pavel Kováčik (předseda poslaneckého klubu KSČM), Otakar Zmítko (předseda ÚRK KSČM, z Brna Františka Strážová), Zdeněk Levý (předseda ÚRoK KSČM, z Brna Tibor Dávid).

VI. sjezd potvrdil členy ÚV KSČM zvolené na okresních konferencích (z Brna Josef Kůta).

Pozn.:

ÚV KSČM 1. října 2005 vzal na vědomí rezignaci Miroslava Grebeníčka na funkci předsedy KSČM na podkladě osobního rozhodnutí. Do čela KSČM byl před 10 lety zvolen Vojtěch Filip.

Před 130 lety začala vycházet brněnská Rovnost

K letošnímu kulatému výročí Rovnosti vycházel seriál, v němž dnešní první muž v redakci deníku, jak je uvedeno, Tomáš Herman 24. srpna 2015 napsal, že ji kupoval rodičům a později za kapesné sám sobě. Četl ji hlavně kvůli sportu. Vedle tohoto kladného v dějinách deníku uvedl tu podle jeho názoru negativnější úlohu, jak ji postupně poznával. Platila jako list komunistické strany, i když v roce 1885 vznikla jako orgán sociální demokracie, tvořilo ji její nejlevicovější křídlo. Když přišel do Rovnosti na začátku 90. let, poznal lidi, kteří s komunismem měli pramálo společného. Redakce byla bohatá na různé politické názory a redaktoři se snažili bojovat s NEGATIVNÍM ODKAZEM (*podtrhuji*), dokazovali mu, že dělají nezávislé noviny, i když ne zrovna takové, jaké chtěl Tomáš Herman, především stylisticky. Pokud jde o svázání s komunisty, myslí si, že se podařilo odstříhnout už na počátku 90. let (*mimo jiné asi hlavně názvem velkými písmeny DENÍK a pod ním malým názvem Rovnost, jak dlouho tam zůstane?*). Neprofilují se, snaží se být nezávislí, na rozdíl od pravocivých deníků a levicového Práva. Jsou prý hlídačem demokracie (*těch u nás máme, hlavně v televizi je jich celá rota*). Musí mít v sobě velkou část regionálního zpravodajství (*v tom má pravdu, poněvadž celostátní deníky uvá-*

dějí málo informací z regionů, Brno pro ně neexistuje skoro vůbec).

Lze pochopit, že dnes se lze jen s obtížemi veřejně hlásit k té, jak Tomáš Herman uvedl, „negativní“ úloze Rovnosti. My naopak úlohu Rovnosti posuzujeme kladně. Stačí uvést několik osobností, jejichž články najdeme.

V prvním období to byli Pankrác KRKOŠKA (1861-1888; údajně jeho portrét mají redaktoři na stěně před sebou na poradách), Josef HYBEŠ (1850-1921), Josef KRAPKA-NÁCHODSKÝ (1862-1909), Julius VOLEK-CHORÁZ (1888-1928).

V dalším období to byli František CHLÁDEK (1899-1972), Alois JELÍNEK (1898-1954), Hynek KONEČNÝ (1888-1984), Jan PEŠTUKA (1906-1941), František TAUSSIG-SUCHÝ (1909-1941), Josef LIEBERZEIT (1902-1944), Pavel POPELA (1903-1942), Rudolf TERRER (1906-1942). Do Moravské Rovnosti v letech 1942-1945 psali Josef RERYCH (1894-1943), Rostislav TRÍSKALA (1905-1943) a Rudolf RĚDR (1901-1967). Uvedení redaktoři Rovnosti zažili pronásledování včetně vydávání ilegálních výtisků za 1. republiky i za nacistické okupace, kdy jejich život často skončil v koncentračním táboře.

Po osvobození z nacistické okupace se Rovnost významně podílela na obnově mírového života a na budování socialistické společnosti. Šlo vždy o obhajobu zájmů lidí živících se poctivou každodenní prací v továrnách, na polích i na pracovištích školství, vědy a umění. Ostatně na

stránkách Rovnosti se objevovaly příspěvky i významných představitelů naší i zahraniční kultury – dělnického spisovatele Josefa Krapky-Náchodského, Bedřicha Václavka, J. B. Svrčka, J. V. Plevy, Richarda Fleischnera, Ladislava Štolla, Jiřího Taufera a mnoha dalších, kteří přispěli k rozvoji naší literární vědy, k poznání dějin umění, divadelní kritiky, k významu kultury v našem životě vůbec.

I při letošním významném výročí Rovnosti si opět uvědomujeme, že už není mezi námi historik doc. PhDr. Otakar Franěk, CSc. (1920-1994), který v letech 1945-1952 v redakci Rovnosti pracoval a s velkou pílí a zanícením se věnoval dějinám Rovnosti jako málokdo. Po seriálu článků z dějin Rovnosti z roku 1950 vydal v roce 1975 monografii pod názvem *Bojem zvítězila*. Napsal též publikace o životě a působení Pankráce Krkošky, Josefa Hybeše, J. Krapky-Náchodského, Josefa a Jiřího Lieberzeitových, Rudolfa Terrera. V roce 1985 v seriálu medailonků připomněl redaktoři, vydavatele, kolportéry a další, kteří se zasloužili, aby Rovnost přicházela každodenně do rukou čtenářů. Otakar Franěk nemůže porovnávat dnešní tvář Rovnosti s tou, s jakou se setkával při studiu Rovnosti v minulosti. Divil by se podobně tak, jak my.

I dnešní první muž v redakci Rovnosti připouští různost názorů a stanovisek k dění ve společnosti i k minulosti Rovnosti. Budíž tento příspěvek k 130. výročí založení Rovnosti pojetím jiný než přístup Tomáše Hermana.

Karel JANIŠ

☐ **EXPREZIDENT VÁCLAV KLAUS ZAPOMÍNÁ** - Má na to ve svých 73 letech života právo? Nemá, zejména když jde o oblasti politiky a ekonomiky. Velice kriticky posuzoval podmínky Evropské unie k urovnání sporu s Řeckem, v nichž podstatnou roli hraje privatizace různých podniků. Zapomněl, že v 90. letech v souvislosti s přechodem našeho národního hospodářství z centrálního řízení k panování Jeho veličenstva Trhu bez přívlastků byl to právě on, který tento přechod inicioval, posouval dopředu a brožura kuponové privatizace nesla jeho podpis ve funkci federálního ministra financí.

☐ **CHCETE POJMENOVAT COKOLIV PO VÁCLAVOVI HAVLOVI, PROČ NE. ALE ZAPLAŤTE!** Tento požadavek se objevil v denním tisku v polovině července 2015. "Pouhých" 30 tisíc + DPH zaplatilo již několik měst a institucí za pojmenování po našem posledním československém a prvním českém prezidentu Knižovně Václava Havla a Nadaci Dagmar a Václava Havlových Vize 97. Velice se divili na ministerstvu zahraničních věcí, když měli uhradit tuto částku za tento případ v izraelské Haifě. Prý nemají peníze. Proč nepomohl ministr kultury Daniel Herman, který s velkou slávou byl u toho? Nakonec milostivě byl obnos našemu zastupitelskému úřadu v Izraeli prominut. Josef Klíma v Lidových novinách 18. července 2015 komentoval věci v článku pod názvem H.VEL, aby nemusel zaplatit. Jiří Srstka naopak položil na předcházejících stranách deníku otázku Proč nevybírat, pomohou vybrané finance charitativním akcím. Dagmar Havlová ukazovala seznam zájemců o pojmenování po V. Havlovi. V denním tisku byly informace, že uvedena Knižovna i Nadace jsou v minusu, poněvadž jejich provoz, platy zaměstnanců a pod. spotřebují mnoho prostředků.

☐ **SPOR DVOU NAŠICH KARDINÁLŮ** - Když prezident republiky Miloš Zeman a kardinál Dominik Duka podepsali 16. července 2015 memorandum o vydání dvou domů v areálu Pražského hradu katolické církvi, kardinál Miloslav Vlk se vyslovil k tomuto podpisu velmi kriticky. Myslí si, že zákon o restitucích nestaví žádné takové podmínky, jako že nabyvatel musí objekt opravit nebo že nesmí žádat další objekt, na který má ze zákona právo. Takové podmínky jsou protizákonné, protiústavní a hrubě

porušují demokratické principy. Kardinál D. Duka na tento názor nereagoval (*možná si to vyříkali v soukromí*), církev prý nežádá vše, oč by mohla, jen částečné napravení křivd nutně pro existenci církve. Nové proboštví bude sídlem Metropolitní kapituly sv. Víta a církevního soudu, klášter Jiřský sídlem muzea církevních památek souvisejících s katedrálou sv. Víta (*mohl by vzniknout dojem, že uvedené instituce zatím sídlily někde ve stanovém městečku*).

☐ **PŘEDSEDA KDU-ČSL V MNICHOVĚ** navštívil 18. července 2015 Sudetoněmecký dům v doprovodu manžela ministryně práce a sociálních věcí a především exeuro-

STŘÍPKY JEŠTĚ LETNÍ

poslance Bernda Posselta. Člen české vlády vykonal tuto návštěvu vůbec poprvé. Uctil oběti odsunu českých sudetských Němců. Tato návštěva vyvolala velmi protichůdné reakce. Pochvalu sklídl od politiků pravicových a pochopitelně od představitelů katolické církve. Kriticky se vyjádřili představitelé KSČM, Svazu bojovníků za svobodu a dalších vlasteneckých organizací v tom smyslu, že předseda KDU-ČSL zneuctil památku nacistického teroru v koncentračních táborech, na popravištích gestapa, v Lidicích, Ležáčích a dalších místech. Předseda KDU-ČSL na uvedené a další kritická vyjádření nakonec vystoupil v televizním vysílání i v denním tisku a obhajoval své počínání v Mnichově, že vystoupil jako občan a křesťan a že na to má plné právo, že musel otevřít naši poválečnou stránku minulosti plnou obětí při vyhnání Němců. (*Jaksi zapomněl, že ve dne v noci je místopředsedou vlády České republiky a teprve poté občanem a křesťanem.*) A aby kritikům učinil zadost, připomněl šestiletou nacistickou okupaci a naše oběti. Zdůrazňoval, že na návštěvu Sudetoněmeckého domu byl pozván a několikrát opakoval nepřesvědčivě, že pozvání přijal jako občan a křesťan.

☐ **VÝBUCH ATOMOVÉ PUMY UKONČIL VÁLKU** - Byl název článku v Právu 6. srpna 2015, který svým obsahem se prolínal všemi médii. Téhož dne byla speciální beseda Hyde Park na TV 24 za účasti Drábové a prof. Lukeše z USA se stejným obsahem. Ani slovo o vstupu

Rudé armády do války s Japonskem. Prof. Lukeš připomínal smlouvu o neutralitě mezi SSSR a Japonskem a zdůraznil, že SSSR získal atomovou pumu díky špiónům od USA (*jakoby největší vědci nebyli schopni na tajemství výroby atomové pumy přijít*). A že bylo nutno porazit japonská vojska v Mandžusku, o tom nebyla řeč. Vždyť tzv. Kvantunská armáda měla asi 1,2 mil. vojáků. K její porážce vzniklo Hlavní velení Rudé armády, v čele maršál A. M. Vasilevskij, 1. dálnévýchodní front Maršál K. A. Merckov. 2. dálnévýchodní front gen. arm. M. A. Purkajev, Zabajkalský front maršál R. J. Malinovskij. Do oblasti bylo přesunuto 1,5 mil. vojáků, tisíce děl a minometů, tanků, letadel a tato síla ve dnech 9. - 17. srpna Kvantunskou armádu porazila. Od 18. srpna 1945 probíhala kapitulace vojsk japonské armády v Mandžusku, v Koreji i v Japonsku podle podmínek, podle nichž císař Hirohito zůstal hlavou státu bez odpovědnosti za japonské válečné zločiny. On i vláda podléhali vrchnímu veliteli spojeneckých sil gen. Mac Arthurovi, který 'velel' podpisu kapitulace Japonska 2. září 1945. Postupně vyvolával k podpisu vysoké vojenské představitel USA, Číny, Velké Británie, SSSR (*byl jím gen. por. K. M. Děrevjanko, proč tam nebyl některý z velitelů uvedených frontů nebo maršál A. M. Vasilevskij?*), Austrálie, Francie, Nizozemí, Kanady. Za poražené Japonsko podepsali ministr zahraničí Šigemicu a gen. Umezu. Japonsko bylo okupováno pouze vojsky USA, Korea byla rozdělena mezi SSSR na severu a USA na jihu, které platí dodnes. Účast SSSR ve válce s Japonskem byla v našich médiích připomenuta pouze tak, že SSSR okupoval Kurilské ostrovy a jižní část Sachalinu. O pozemních operacích Rudé armády v Mandžusku ani slovo. Podpisem kapitulace Japonskem 2. září 1945 skončila 2. světová válka. ☐ **SKONČIL POŘAD NA ČT 2 KDYŽ U NÁS PŘED 70 LETY SKONČILA VÁLKA** - většinou se dnes obvyklým způsobem 'vyrovnával' s naší minulostí. 29. srpna 2015 ukázala dcera arm. gen. Ludvíka Svobody Zoe expozici v Hrozatíně, z níž zbyly prázdné panely s nadpisy. Dále šlo o odstranění tanku 23 na Smíchově. Přemysl Čech nemusel povídat, že nešlo o první sovětský tank v Praze, šlo přece o symbol osvobození Prahy tankisty gen. D. D. Lejlušenka a maršála P. S. Rybalka. **kj**

aneb co přináší divadelní a hudební sezóna v říjnu a listopadu

Mezinárodní festival Divadelní svět Brno 2015 pořádá Národní divadlo Brno spolu s dalšími brněnskými divadly. Během pěti dnů (17. - 21. X.) nabídne divákům inscenace domácích i zahraničních souborů.

Mahenovo divadlo v rámci festivalu uvádí (19. X.) budapeštské divadlo Vígszínház s inscenací Shakespearova Julia Cesara v režii Róberta Alföldiho. V současném Maďarsku, nárazníkovém území na Balkán a tím zájmovém území velmocí, řešícím úpadek širokých vrstev po roce 1990 - nacionalismem, navíc zaplaveném vlnami imigrantů, jde o téma nadmíru aktuální.

Janáčkovovo divadlo v rámci festivalu uvádí (17. X.) Bayerisches Staatsballet II. - soubor juniorů Bavorského státního baletu, proto je v jeho názvu římská II. Přivezou komponovaný večer s choreografiemi špičkových světových choreografů - George Balanchina, Nacha Duata a Ivana Lišky. Gruzínek **George Balanchine**, občanským jménem Giorgi Melitonovič Balanchivadze (1904 Petrohrad -1983 New York) absolvent Carské baletní školy petrohradského Mariinského divadla se roku 1924 připojil k Ruskému baletu Sergeje Djagileva působícímu v Paříži. **Nacho Duato**, občanským jménem Juan Ignacio Duato Barcia (1957 Valencie), absolvent londýnské taneční školy Rambert School. Působil v Nederlands Dans Theater pod choreografem Jiřím Kyliánem, roku 1990 vedl španělský národní soubor Compañía Nacional de Danza de España, roku 2010 vedl balet petrohradského Michailovského divadla, roku 2013 nastupuje jako šéf berlínského Státního baletu. **Ivan Liška**, absolvent Taneční konzervatoře Praha, působil v Hamburském baletu, roku 1977 zakotvil v Mnichově v baletu Bayerischen Staatsoper, později jako umělecký ředitel. Je nositelem medaile Bavorského státu za zásluhy, německého řádu Pour le mérite a Německé taneční ceny za rok 2012.

Městské divadlo na Divadelní scéně v rámci mezinárodního festivalu Divadelní svět Brno uvede soubory:

Divadlo Drak (17. X.) s inscenací nazvanou Poslední trik Georsege Méliése. Jde o životní příběh průkopníka kinematografie a objevitele filmových triků George Méliése (1861- 1938 Paříž). V roce 1896 získal promítačku vynálezců filmu bratří Lumiérů a během života natočil 1539 filmů. Řada z nich si dodnes zachovává výtvarnou poezii díky filmovým trikům, použitým neuvěřitelně nápaditým způsobem. Svět Méliése koresponduje s výtvarným světem pardubického Divadla Drak, které kombinuje loutku s živým hercem. Pamětníci vzpomínají na poetickou inscenaci Čajkovského baletu Spící krasavice.

Volkstheater Wien přijede z Vídně (19. X.) se hrou - baletem Bertolda Brechta Sedm smrtelných hříchů měšťáka, což jsou pýcha, lakomství, závist, hněv, smilstvo, obžerství a lenost, v režii Michaela Schottenberga, rámovanou písněmi Kurta Weilla.

Městské divadlo Kladno uvede (20. X.) jevištní přepis filmu Noční motýl režiséra Daniela Špinara. Příběh nešťastné lásky, která stáhla slušnou dívku do bahna nevěstince, natočený roku 1940, uvedený na IX. MFF Benátky 1941 je dodnes obdivovaným filmem režiséra Františka Čápa a kameramana Ferdinanda Pečenky s hvězdným hereckým obsazením, počínaje Hanou Vítovou a Adinou Mandlovou, konče mladinkým Rudolfem Hrušínským a Svatoplukem Benešem.

Barbershopera přijede z Londýna (21. X.) s muzikálem v podání čtyř herců The Three Musketeers v režii Sarah Tippleové. Zpracování Dumasových Tří Mušketýrů, v této úpravě slavilo úspěch na asijském zájezdu divadla v Jižní Koreji v roce 2013.

HaDivadlo v rámci festivalu uvede (17. X.) Maxim Gorki Theater se hrou Aufstand - Vzpoura. Jde o monodrama spisovatelky Mely Kiyak, jež představuje své zážitky očitého svědka protestů v Turecku a popisuje svůj vlastní pohled na tamní nedávné vzpoury. Berlínské divadlo tak reaguje nejen na politickou situaci v Turecku, blížící se diktatuře, ale i na vnitřní problémy s tureckou menšinou, která má v demokracii velký prostor pro svou identitu.

Divadlo Husa na provázku v rámci festivalu uvádí (18. X.) divadlo Činoherák Ústí s inscenací Klub rváčů. Předlohou je nejvýznamnější román amerického spisovatele Chucka Palahniuka z roku 1996. Jde o hořkou a cynickou satiru na konzumní americkou společnost a její vliv na člověka. V roce 1999 byl zfilmován. Světová divadelní premiéra se uskutečnila v r. 2007 v Činoherním studiu v Ústí n. L. v dramatičtaci a režii Filipa Nuckollse, který s inscenací přijíždí do Brna.

Divadlo Buran Teatr premiéruje hru (16. X.) Moja v režii Juraje Augustína. Hrdina se vyrovnává se samotou poté co ho opustila žena. Inscenace má charakter hudební skladby pojednávající o vztahu dvou lidí, zpovzdálí upřeně pozorovaných smrtí.

Divadlo Radost v rámci festivalu uvádí (18. X.) Slovácké divadlo s inscenací Fraška á la krab z pera a v režii Martiny Schlegelové. Jde o bláznivý milostný trojúhelník mezi manželi a mluvícím krabem, kterého si omylem přivezli z dovolené.

Scéna Divadelní fakulty JAMU Studio Marta uvádí (12. X.) Shakespearova Romea a Julii v režii Aleše Bergmana. Režisér klade otázku: *Jak se orientovat ve světě plném zrelativizovaných hodnot?* Bude zajímavé jakou dá odpověď.

Hudebně-dramatická laboratoř JAMU Divadlo na Orlí uvádí (19. X.) v rámci festivalu Slovenské národné divadlo se hrou Mojmir II. alebo Súmrak ríše, autora i režiséra Rastislava Balleka. Jde to o konflikt dvou osobností Velkomoravské říše - knížete Rostislava a knížete Svatopluka. Spočívá v nesmiřitelnosti dvou zcela odlišných koncepcí národního bytí. Potud divadelní text. Nyní hodnocení historie: Rostislavova koncepce zahraniční politiky se opírala o vzdálenou dobou velmoc Byzanc, s níž Velká Morava nesousedila, tudíž ji nemohla ohrozit. V rámci této koncepce použil Rostislav křesťanství jako obranu proti rozpínavosti západu, rozpínavosti sousední Franské říše, ohrožující Velkou Moravu po celou dobu její existence. Tak se stala střední a východní Evropa křesťanskou. Na rozdíl od Rostislava Svatopluk střídavě s Franky spolupracoval i bojoval. Po zeslabení franského soupeře se jeho říše stala velmocí, ale Svatoplukovou smrtí Velká Morava zanikla. Frankové použili imigranty, kočovné Maďary, kteří přišli nejprve jako pátá kolona, nájemní žoldněři, do knížecích družin, potom následoval další masový příchod a Velkou Moravu zlikvidovali. Stali se pak středoevropskou velmocí a po půl století rabovali říši Franků, než byli donuceni usadit se v Uherské nížině. Inscenace, pokud se opře o historickou realitu, může mít velice aktuální rozměr.

Hudební fakulta JAMU uvádí na dvou koncertech (15. a 22. X.) laureáty soutěží sezóny 2014/2015. Zazní virtuózní náročné skladby Liszta, klasika 20. století, žáka Martinů, Jana Nováka a brazilského národního skladatele srovnatelného s Janáčkem Heitora Villa - Lobose. Klavírní koncert (21. X.) bude mít na programu 1. řadu Janáčkovy klavírního cyklu Po zarostlém chodníčku a Martinů Motýli a rajky, psané pod vlivem impresionismu. Na koncert je vstup volný.

Brněnská Filharmonie uvede (20. X.) v Besedním domě v cyklu Spolku přátel hudby klavírní recitál Igora Ardaševa. Vedle dalších skladeb zazní Lisztovy Vodotrysky u Villy d'Este, psané v závěrečné etapě skladatelova života. Přesycen životem virtuóza a skladatele a zájmem žen přijímá roku 1865 nižší kněžské svěcení. Jako abbé žije střídavě v Římě a ve Ville d'Este v Tivoli, jejíž vodotrysky a cypřiše jej inspirovaly ke klavírním skladbám, označovaným jako předzvěst hudebního impresionismu.

Letní festival staré hudby 2015 Hudební lahůdky uvede (23. X.) v Mendlově refektáři starobrněnského kláštera árie skladatelů baroka složené pro Faustinu Bordoni (1697 - 1781), benátskou mezzosopranistku, hvězdu operního nebe 18. století. Zazní i skladba jejího manžela, německo-italského zpěváka a hudebního skladatele Johanna Adolfa Hasse (1699 - 1783). Manželství bylo šťastné, Faustina provázela svého manžela po celý jeho život, účinkovala v jeho dílech a měli spolu tři děti. Dalším vystoupením (8. XI.) festivalu Hudební lahůdky je představení Loutkando Grandu aneb kouzelné hraní s barokní hudbou v Divadle Polárka. Jde o loutkové představení nejen pro malé diváky, s doprovodem barokní a rané klasicistní hudby. Z období raného baroka bude na programu rodák ze Stráže pod Ralskem Heinrich Ignaz Franz Biber (1644 - 1704) první houslista biskupské zámecké kapely v Kroměříži. Za záhadných okolností, bez dovolení olomouckého biskupa, což bylo v té době nemyslitelné, odchází roku 1670 k salzburskému arcibiskupovi, roku 1684 se stává kapelníkem. Na programu bude i skladba zástupce vrcholného baroka, rodáka z Louňovic pod Blaníkem Jana Dismase Zelenky (1679 - 1745), jednoho z nejoriginálnějších a nejpozoruhodnějších hudebních géníů, atraktivního i pro posluchače 21. století. Zelenkův přínos spočívá především ve specifické, nápadité, vždy překvapující harmonizaci, dokonalosti umění kontrapunktu a originalitě instrumentace. /V/

Jaromír Nečas má skrze písně nesmrtelnost jistou

Plnými hrstmi rozdával hudební redaktor, publicista, skladatel, pedagog a muzikant zasloužilý pracovník kultury Jaromír Nečas radost těm, kteří milovali folklor. Byl legendou brněnského rozhlasu. Zemřel 25. července ve věku 93 let. Rodina a přátelé se s ním rozloučili v obřadní síni brněnského krematoria hodinovým obřadem hudby a písní, které tolik miloval. Nechyběli Kyjovjáci v krojích, brněnský Slovácký krúžek, zazpíval i Dušan Holý. Zazněl i jeho oblíbený horehronský čardáš To tá Helpa.

Kyjovský rodák po studiích na konzervatoři a filozofické fakultě si rozšířil vzdělání studijním pobytem v Anglii. Věnoval se skladatelské tvorbě, externě spolupracoval s Ústavem pro lidovou píseň při sběru hudebního folkloru na Hlučínsku a Valašskokloboucku. V rozhlase působil od roku 1952 a patřil k zakladatelské generaci Brněnského rozhlasového orchestru lidových nástrojů. Byl členem jeho umělecké rady, upravovatelem a také cimbalistou. Na tento nástroj hrával už předtím v Moravském tanečním a pěveckém souboru a současně vedl cimbalovou muziku Radost. Spolupracoval též s Břeclavanem, Brněnskými gajdoši a kyjovskou cimbalovou muzikou Jury Petru. V kyjovské lidové umělecké škole vyučoval hru na cimbál, na konzervatoři nauku o lidové písni a na Janáčkově akademii múzických umění etnomuzikologii.

S Jaromírem Nečasem jsem se seznámil začátkem šedesátých let ve Strážnici na zasedáních programové rady mezinárodního folklorního festivalu, jejímiž členy jsme se oba stali. Její práci obohatil nápady i noblesní kritikou. Byl autorem celé řady festivalových pořadů. Vzpomínám jen ty nejstarší, které jsem viděl a slyšel. V letech 1965 a 1966 nesly název Strážnické dostaveníčko, v roce 1983 - Písně žijí dál, 1985 - Z kódele buben, z cibule paličky, 1987 - Zpívající křídlovky - dechová hudba v tradici, 1989 - Jarmark veselosti. V roce 1991 spolupracoval s tvůrčí pořadu Struny a pentle, v letech 1992 a 1993 měly pořady název Podvečerní zpívání, v roce 1994 Jarmark múz a v r. 1995 Ze Zlatého fondu. Ještě v roce 2002 se stal laureátem tohoto festivalu za citlivé prezentování odkazů primášských osobností Slávka Volavého, Jury Petru a Jaroslava Staňka. V r. 1985 převzal na strážnickém zámku z rukou ministra kultury Milana Klusáka čestný titul Zasloužilý pracovník kultury.

Za celoživotní přínos k popularizaci a dokumentaci moravské hudební kul-

tury byl poctěn Cenou města Brna 2008. Této pocty se dostává za významnou činnost, jež obohatila veřejný život a přispěla k posílení dobrého jména Brna těm občanům, kteří nadáním, vůlí a tvůrčím úsilím vynikají.

S folklorem a za folklorem Jaromír Nečas procestoval celou Evropu. Nejvíce ho oslovoval folklor na Pyrenejském poloostrově. Nejnadšenější býval ve Španělsku. V roce 2012 se mu konečně splnilo jeho toužebné přání navštívit Albánii. Při každé mé návštěvě v jeho bytě v Údolní ulici mi přehrával některé z jeho nejoblíbenějších cédéček. Na jednom byla i nahrávka horehronské lidové písně To tá Helpa, jejímiž interprety jsou Čiňané. Oběma se nám líbila, já si ji dodnes stahuji z internetu.

V roce 2005 vydal Jaromír Nečas vlastním nákladem a na rozdání album Moravské a slovenské lidové písně, „pugét 21 písní“ k slyšení těm, kteří přijmou jejich prosté a voňavé poselství. Přemluvil ho k tomu Jura Petru ze své touhy za-

znamenat osobitý, životem vytříbený Nečasův písňový repertoár. Jura zpívajícího Jaromíra doprovází na cimbál. Břetislav Rychlík na bukletu píše, že Jaromír „zpívá nelidově, trochu jako starý šansonier, trochu jako nakráplý přesnosný cimbál, nad kterým se hlas občasně rozběhne jak paličky, ale ví, o čem zpívá, měřítkem tohoto zpívání je prožitek, který je odžitý, smyslový - a dává smysl“. A toto jsou slova Jiřího Plocka: „Říká se, že lidský život je konečný, zatímco píseň věčná. Takže, ať už to stran odžitých roků vypadá jakkoliv, Jaromír Nečas má skrze písně nesmrtelnost jistou.“

Vážím si toho, že jsem tento dárek od Jaromíra dostal. Obdrželi ho jen jeho přátelé, jsem tedy jedním z nich. Jaromír Nečas nechyběl na žádné významné společenské akci. Potkávali jsme i při pietních u památníku obětem druhé světové války na ústředním hřbitově, u čestného pohřebiště padlých rudoarmějců v parčíku v Králově poli nebo v Kounicových kolejkách. **Bohumil Hlaváček**

VÝZNAMNÉ OCENĚNÍ

V průběhu letošního Mezinárodního knižního veletrhu kromě besed se spisovatel, autogramiád jejich knih, se uskutčnil i slavnostní akt Klubu autorů literatury faktu (Kalf) a Správy odkazu Egona Ervína Kische. Hlavní prestižní cenu obdržel člen ústředního vedení několika vlasteneckých organizací a Městské rady Klubu českého pohraničí v Brně **JUDr. Jan Kux**. Je autorem seriálu o bojích našich legionářů za první světové války, mnoha článků o internacím táboře v jeho rodišti, ve Svatobořicích, v něm byli vězněni rodinní příslušníci těch, kteří bojovali na frontách druhé světové války, i mnoha soudníček. Byla oceněna jeho dlouholetá činnost, kterou uvedeným tématům věnu-

je v denním tisku, v časopisech i v besedách zejména s mládeží.

Ke gratulantům z řad významných představitelů naší kultury a přátel ze Slovenska se připojuje i redakce Echa. **kj**

**Generál
Ludvík Svoboda
prezident ČSSR**

Trojnásobný Hrdina ČSSR, Hrdina SSSR, nositel mnoha dalších domácích i zahraničních vyznamenání, velký člověk.

(25. 11. 1895 v Hroznatině - 20. 9. 1979 v Praze)
21. 11. v 11 hodin si připomeneme v Hroznatině 120. výr. jeho narození. **Spol. L. Svobody**

Před 110 lety u Besedního domu

Mezi požadavky se v 2. polovině 19. století v Brně stále častěji objevovala snaha založit v Brně univerzitu.

Když vláda ve Vídni byla nakonec ochotná tomuto požadavku vyhovět, německé spolky v Brně zorganizovaly spolu s radnicí, v níž vládli jejich přívrženci, na začátek října 1905 tzv. Volkstag-Národní den. Měl potvrdit a ukázat, kdo v Brně vládne a o všem rozhoduje. A zejména odmítnout vznik české univerzity v Brně. Češi na tentýž den vyhlásili sjezd českého lidu v Besedním domě. Už 30. září se do Brna sjížděly velké skupiny Němců a u Besedního domu se shromáždilo na 50 000 Čechů. Na ulicích se objevili vojáci 49. c.

k. pěšího pluku většinou z řad dolnorakouských Němců. S nasazenými bajonety vpadli do zad demonstrantů u Besedního domu a u jeho vchodu těžce zranili 20letého stolařského dělníka z Ořechova Františka Pavlíka. Při převozu do nemocnice u sv. Anny zemřel. Až 60 000 lidí se zúčastnilo jeho pohřbu. Událost připomíná pamětní deska Františka Pavlíka na budově Besedního domu. Česká univerzita v Brně byla založena až po založení Československa zákonem z r. 1919. Dnes existuje pod názvem Masarykova univerzita. O jejím vzniku a studiu v mnoha oborech je možno číst v obsáhlých publikacích vydaných v letech 1969-2009. **kj**

Antonín Hošťálek si v knize výpisků Deník čtenáře 2014-2015 vybral ze **Zpovědi Maxima Gorkého** z roku 1907 dvě myšlenky: Lidé odpadávají církvi od hrudi. A copak proti tomu podniká církve za Boha bojující? Jen zmnožuje své statky a pěstuje si své nepřátele. Pravda je nebezpečná a oni se jí lekají, urvou si proto narychlo pravdy, kolik zrovna potřebují. Sevrou do malé kobližky a řvou do celého světa: Hleďte, zde pravda jediná. A tak si sedají zlořečení na tvář pravdy a brání růstu její síly. A A. Hošťálek dodává, že dnes, kdy je Gorkij potupně zván sluhou Stalina a kdy v novinách píšou o všem ruském se zástí až metodickou a kdy jediný u nás povolený je rasismus ruský a tak aby se skoro bál Gorkého zmiňovat. *(Tak daleko jsme došli s tolerancí!!)*

Z knihy Vladimíra Solovjova Ospravedlnění dobra z let 1890-1900 jsou obavy z vývoje v ekonomice. Podle Solovjova stejně jako volná hra chemických procesů může probíhat jediné v mrtvole, ale v živém těle jsou tyto procesy spojeny a určeny organickými cíli, tak je volná hra ekonomických faktorů možná jediné v mrtvé, rozkládající se společnosti. Ale v živé, která má budoucnost, jsou ekonomické elementy spojené a určované mravními cíli. Solovjova zarazila hlásání obhájců volného trhu, že trh musí být zistný. V tom případě je uzákoněna jakákoli výhodná falzifikace zboží, každé zdárné vykořisťování, každá zistná půjčka, která nese zisk, tedy i neomezená lichva. Měl za to, že tyto ekonomické anomálie lze likvidovat zesíleným pronásledováním těchto zločinů, což může být považováno za kruté, ale za spravedlivé. Nelze dopustit zřízení, v nichž je tato pronikavá nemravnost ospravedlnována a brána v ochranu. Pak se stane celospolečenskou chorobou. Je bezpodmínečně nutné zabránit vzniku zřízení, v němž by byla tato metla lidstva živa. A. Hošťálek podotýká, že Solovjov nebyl socialista a nepovažoval za vhodnou ani beztržní společnost. Věřil v mravní zdokonalování člověka, v tom se mylil. Ale nebezpečí trhu odhadl dobře. Zistnost trhu byla přímo uzákoněna a je daností. Solovjov netušil, že o 100 let později svět ovládnou finanční spekulanti a lichváři a začnou jej tyranizovat.

Ze vzpomínek Maxima Gorkého si Antonín Hošťálek vybral část o L. N. Tolstém. Když byl Tolstoj tak nebezpečně nemocen, vláda v očekávání jeho smrti vyslala ze Simferopolu státního zástupce. Statek hraběnky Paninové, u níž celá rodina Tolstých bydlela, byl obklopen špehy, kteří se potloukali v parku. Shromáždila se tehdy celá rodina Tolstých: děti, zeťové, snachy, bylo tam mnoho bezradných a chorých lidí. Tolstá se musila ohánět ve víru drobných všedních událostí jako matka a pokoušela se uhájit klid pro nemocného a jeho rukopisy, usadit pohodlněji děti, zbavit se hlučné dotěrnosti návštěvníků upřímně soucítících i profesionálních zevlounů a všechny nakrmit a napojit. Musila také mírnit vzájemnou řevnivost lékařů, každý z nich byl přesvědčen, že se nemocný uzdravuje toliko jeho velkou zásluhou. V oněch těžkých dnech vítr zlobné nízkosti nametl do domu spoustu všelijakého smetí, drobných nepříjemností a zneklidňujících maličkostí. Tolstoj nebyl tak bohat, jak se myslívalo, byl spisovatelem žijícím ze svého literárního výdělku, měl houf dětí, sice hodně dospělých, ale nenaucivších se pracovat. Za těžký hřích Tolsté se pokládá její počínání ve dnech agrární revoluce roku pátého a šestého, kdy se zachovala jako stovky jiných ruských statkářek a najala si, jak se zdá, jakési kavkazské horaly k obraně Jasně Poljany. Poukazuje se na to, že manželka Lva Tolstého, jenž zavrhoval vlastnictví a hlásal nečinění a neprotivení se zlu, neměla mužikům překážet v plenění jeho usedlosti. Ale na ní vždy ležela povinnost chránit život a klid Lva Tolstého, bydlícího právě v Jasně Poljaně. A A. Hošťálek dodal, že manželka Tolstého nakonec pronásledování tisku neunesla, skončila v ústavu pro choromyslné, kde zemřela opuštěna i svými dětmi, o které se až do dospělého věku starala. *(Nic nového, podobných případů existuje i dnes v situacích, které Maxim Gorkij mistrně charakterizoval.)*

A v deníku L. N. Tolstého zaujala A. Hošťálka myšlenka, že při chůzi Tolstoj viděl jasně život telat, ovcí, krtků, stromů a jak z nich pramení nové ovce, krtci, lidé, jak tohle všechno se děje po nekonečný počet let a bude se dál odehrávat po nekonečný počet let v budoucnu a stane se to v Africe a v Indii, v Austrálii a v každém kraji na planetě Zemi. Ale jsou tu tisíce, miliony takových planet. A když tomu jasně porozumíme, všechny spekulace o velkoleposti čehokoli lidského budou tak směšné. Pokud jde o člověka jako nejvyšší formy stvoření, Tolstoj zastává mínění, že tak jako směrem dolů od člověka je nekonečný počet nižších stvoření, které sotva známe, tak i nad námi by mělo být nekonečné množství vyšších bytostí, o kterých zatím nevíme, ale jejichž poznání můžeme dřív nebo později očekávat...

Z knížky Rakušana Roberta Menasseho Evropský systém (rok pobýval v Bruselu a zblízka sledoval chod unie) se dozvíme, že skřípot a praskot v základech stavby Evropa je důsledkem konstrukčních vad, netkví v chování politického personálu. Vada se ukrývá v tom, že národy v počátku byly vybaveny mocí, která jim nyní umožňuje celoevropskou politiku blokovat. Evropou budoucnosti je pro Menasseho Evropa regionů, které volí své europoslance, přičemž na evropské úrovni jsou společné daně, hospodářská politika, právní a sociální systém, a co lze rozhodnout regionálně, rozhodne regionální parlament. A. Hošťálek se obává, že národní vlády budou bojovat do posledního dechu. A když si představíte zdejší národovce, kteří nazývají toto území Českem, vážně pochybuje, že by uznali moravský nárok, to by raději z Moravy udělali druhou donbaskou oblast a z Brna druhý Doneck. *(Velmi dobře aktualizováno!)*

A z knihy Tonyho Judta (1948-2010) Zle se vede této zemi, vybral náš velký čtenář motto z obálky knihy: Nejhorší na komunismu je co přijde po něm. I konstatování, že v moderních demokraciích není těžké ohlupovat většinu lidí po většinu času, ovšem stojí to hodně peněz. Léta od roku 1989 jsou pro něho ztracené roky, které sežraly kobylky. Je jisté, že roky velkorysého školství a zdravotnictví, optimistických vyhlídek a všudypřítomného pocitu bezpečí jsou ty tam a očekávaná svoboda a prosperita se nekonají. S obavami Judt hledí do postkomunistických zemí, kde nové generace jsou vychovávány ve víře ve volný trh a minimální stát a děsí se, co jim kleptokapitalismus ještě přinese. Judt tvrdí, že v znovunalezení království víry nemůžeme ani doufat a cituje návod Patočky, že je třeba znovu vytvářet duši obce. Ze všeho nejvíc věří mladé generaci, která se s dnešním stavem nesmíří a bude se snažit dělat něco rozumného a dobrého.

Ani druhé pokračování po stopách četby knih v podání Antonína Hošťálka nemůže čtenáře ECHa seznámit se všemi myšlenkami, které představil ve své knížce. Přečtěme si raději celou jeho knížku, za kterou si zaslouží velké poděkování a obdiv.

Kaleidoskop výstav aneb co lze vidět v galeriích

Dům umění vystavuje do 22. XI. díla bratří Chatrných.

Retrospektivní přehlídka v roce nedožitých devadesátin autora představí Dalibora Chatrného. Jeho dílo je v souladu se směřováním současné výtvarné kultury a ze strany vystavovatelů jde o návrat k umění šedesátých a sedmdesátých let. Na výstavě se podílela i dcera umělce Dana Chatrná. Umělec patřil k představitelům avantgardy, experimentoval s různými výtvarnými směry, ale vždy zůstal odlišný a svůj. Galerie hlavního města Prahy na jaře vystavila jeho dílo v domě U Kamenného zvonu, ale v Domě umění našly svoje místo i díla větších rozměrů než v Praze.

Bratr Dalibora Ivan Chatrný se ve svých kresbách, grafikách a kolážích zabýval rytmem tvarů a jeho práce měly půdorys hudební kompozice. Oba bratři za dlouhá léta odchovali řadu výtvarníků jako učitelé na Střední uměleckoprůmyslové škole v Brně. /V/

Naši podzimní jubilanti

V předchozím období oslavili svá životní jubilea ss. **Marie NOVÁKOVÁ** (83), **Marcela LUKŠÍKOVÁ** (51), **Ludmila DOSOUDILOVÁ** (94) a **Petr BABÁK** (72) – všichni MO 1101, **Zdeňka DAVIDOVÁ** (80), ZO 1503. Jubilantům dodatečně srdečně blahopřejeme!

- 01.10. **Marie SUSÍKOVÁ**, 68 let, ZO 0505,
02.10. prof. Ing. **Milan PAVELEK**, CSc., 65 let, ZO 3013,
03.10. Ing. **Zdeněk KADLEC**, 85 let, ZO 1503, **Anna CETLOVÁ**, 87 let, ZO 2705, **Vladimír SÁCKÝ**, 54 let, in-
struktor ÚV,
06.10. **Jiří ZEMAN**, 56 let, ZO 3023,
08.10. **Miroslav DUŠEK**, 92 let, ZO 0600, Ing. **Ladislav BÝČEK**, 71 let, předseda MěV, **Adrián Klapetek**, 40 let, ZO 3023,
09.10. **Zora HRUBÁ**, 58 let, MO 1101, **Petr PAVLIČEK**, 67 let, MO 1401, **Ludmila FRKALOVÁ**, 80 let, LKŽ, **Jarmila NORKOVÁ**, 73 let, ZO 3003,
10.10. **Iva ŠMÍDOVÁ**, 52 let, ZO 1201,
11.10. **Ladislav KOBZA**, 71 let, MO 1401, **Emiliana VIŠKOVÁ**, 84 let, ZO 0305, **Miroslav PONÍŽIL**, 68 let, ZO 1201,
13.10. **Emma KŮROVÁ**, 78 let, ZO 1501,
15.10. **František BOUŠEK**, 91 let, MO 1101, **Františka DVORÁKOVÁ**, 84 let, ZO 0305, **Zdeňka BŘEZINOVÁ**, 81 let, LKŽ,
16.10. **Alois KOLÍNEK**, 86 let, ZO 1505, **Milada KOSTELNÍKOVÁ**, 87 let, ZO 0600,
17.10. **Marie KOLARÍKOVÁ**, 84 let, LKŽ,
18.10. **Dobromila KOSINOVÁ**, 73 let, **Alena ČÍPOVÁ**, 69 let, obě LKŽ,
19.10. **Jaroslav SEDLÁČEK**, 82 let, MO 1401, **Eliška ZDRÁHALOVÁ**, 82 let, MO 2901,
20.10. RSDr. **Lubomír MLEJNEK**, 74 let, ZO 0502,
21.10. **Klement ŠILHÁNEK**, 87 let, MO 2901, **Petr VŠETEČKA**, 67 let, ZO 1801,

- 22.10. **Jana KUBOVÁ**, 83 let, ZO 0305,
23.10. **Rostislav ZEMAN**, 88 let, MO 2901,
24.10. **Ludmila CHRASTILOVÁ**, 76 let, **Jaroslava VOJTOVÁ**, 63 let, obě MO 1101, **Jarmila CHMELOVÁ**, 89 let, ZO 2703, **Marie RŮŽIČKOVÁ**, 83 let, ZO 1505,
25.10. **Žofie LIBIGEROVÁ**, 85 let, ZO 2711, **Jiří TOMÁNEK**, 62 let, ZO 3023,
28.10. PhDr. **Narcis ČAPKA**, 84 let, MO 1101, **Anna KŘEMELOVÁ**, 83 let, **Anna SLEZÁKOVÁ**, 79 let, obě LKŽ, **Olga FICHTOVÁ**, 83 let, ZO 2703,
30.10. **Františka ONDRÁKOVÁ**, 84 let, ZO 1501,
31.10. **Drahlava FÜRLOVÁ**, 67 let, MO 1101, **Věra BUDÍNOVÁ**, 75 let, ZO 0305, **Milada ŠEDOVÁ**, 89 let, MO 2901.

Oslavencům děkují za práci pro stranu a do dalších let přejí pevné zdraví a spokojenost ZO (MO) a MěV KSČM, dále LKŽ Dobromysl. S gratulací se připojuje také redakce ECHO. did

NÁŠ JUBILANT

1. listopadu 1925 se narodil člen UČS a člen VNK v Brně Ing. Bohumír Pospíšil. Obě zmíněné organizace připomínají jeho vzácné kulatiny, jeho neutuchající píli s níž vydal přes 30 sbírek, mnohé z nich vlastním nákladem. Básník se vyslovil vždy k současnosti, jeho tvorba je důkazem o vztahu k rodné zemi, vyznaště k Hulínsku, kde se narodil. Jeho vztah k poezii, který se datuje od mládí, se vyznačuje prostou upřímností slova. Takt oslouvuje čtenáře brněnského ECHA, náš LUK-přílohu HaHo a mnohé další. Jeho záliba ve filatelii vedla k napsání tří souhrnných studií a velké řady odborných článků. Jeho činnost v tomto oboru byla oceněna i na mezinárodní úrovni řadou medailí.

Jeho činnost se zaměřuje rovněž na skalničkaření a práce chalupáře v podhůří, v milovaném Valově mlýně, který ho tak často inspiruje, stejně tak jako láska k jeho milé ženě Helence.

Náš milý jubilante, přejeme Ti dobré zdraví, štěstí i úspěchy na poli literárním. Ať Tě stále provází radost ze života a elán, s kterým pracuješ na svém díle.

Za VNK v Brně a UČS Marie Veselá-Drábková, předsedkyně VNK

Kaleidoskop výstav aneb co lze vidět v galeriích

Dům pánů z Kunštátu vystavuje do 1. XI. maďarské experimentální umění pod názvem Siliconvalse Hungarian Reality. Jde o reakci na realitu země zmítané nacionalizmem a hospodářským úpadkem. Dle kurátora výstavy v Maďarsku vládne opět oficiální umění, jako byla sořela 50. let 20. století. Experimentátoři se tak dostávají do izolace, jak tomu bylo v minulosti. Je však nutné podotknout – experiment byl vždy okrajovou záležitostí, z níž za příznivých podmínek vznikl trend. Klasickou ukázkou je abstrakce. Všeobecným trendem se stala po zásahu zpravodajských služeb USA jako protiva sovětské sořely. Navíc na výstavě kresby v Plzni se odlišnost na výstavu obeslané maďarské tvorby od současných směrů nijak nelišila. /V/

VÍTE PROČ V USA NEJSOU POVSTÁNÍ, REVOLUCE A OBČANSKÉ VÁLKY? PROTOŽE TAM NEMAJÍ AMERICKÉ VELVÝSLANECTVÍ!

Komise ideově teoretické práce MěV KSČM v Brně

zve na **DISKUSNÍ ČTVRTEK,**

který se uskuteční 15. října 2015 v 16 hodin na MěV KSČM v Brně, Křenová 67, sál v 2. poschodí.

Téma: "Participativní rozpočet" – vrácení veřejného rozpočtu lidem

Úvodní slovo: Ing. Tomáš Vokoun
předseda klubu zastupitelů KSČM